

Sygn. akt III Cz 400/18

POSTANOWIENIE

Dnia 05 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Tomasz Pawlik

SO Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 05 lipca 2018 r. w G.

sprawy z polecenia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

przy udziale Skarbu Państwa - Wojewody (...), B. L. i J. K.

o sporządzenie spisu inwentarza spadku po P. L. (KmN 2/16)

w przedmiocie skargi Skarbu Państwa - Wojewody (...)

na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim Ł. T. (Twaróg) z dnia 25 września 2017 r.,

na skutek zażalenia wnioskodawcy Skarbu Państwa - Wojewody (...)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt I Co 1678/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Cz 400/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w postanowieniu z dnia 16 11 2017r. odrzucił skargę wnioskodawcy Skarbu Państwa – Wojewody (...)

na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim Ł. T. z dnia 25 09 2017r. sygn. akt KmN 2/16, uznając że skarga została wniesiona po terminie.

Orzeczenie zaskarżył **wnioskodawca Skarb Państwa – Wojewoda (...)**, który wnosił o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji

do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Zarzucał, że przy ferowaniu postanowienia naruszono regulacje:

- art. 767 § 5 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że do skarg na czynności komornika złożonych w ramach postępowań wszczętych przed 8 09 2016r. nie stosuje się tego przepisu, podczas gdy skarga na czynności komornika wszczyna nowe postępowanie i stosuje się do niej przepisy nowe, o ile została złożona po wejściu w życie nowelizacji;
- art. 767³ k.p.c. poprzez jego zastosowanie i odrzucenie skarg na czynności komornika z uwagi na wniesienie jej po terminie, podczas gdy została ona wniesiona w terminie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosiła, że przed 8 09 2016r. skargę wносиło się bezpośrednio do sądu, z pominięciem komornika. W wyniku nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 10 07 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (DZ.U. 2015r., poz. 1311), wprowadzono zmianę w sposobie wnoszenia przedmiotowego środka. Wskazała, iż przepisy przejściowe (art. 21 ust. 1 ustawy nowelizującej) zostały nieprawidłowo zastosowane przez Sąd. Sprawa wszczynana skargą na czynności komornika jest odrębną sprawą, która wszczyna nowe postępowanie i nieuzasadnione pozostaje stosowanie starych przepisów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Skarżący zaskarżył w skardze postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim Ł. T. z dnia 25 09 2017r.

Orzeczenie to zostało wydane przez Komornika po wejściu w życie ustawy

z dnia 10 07 2015r. – o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015r. poz. 1311),

w której między innymi w art. 2 pkt 64 c zmieniono dotychczasowe zasady wnoszenia skarg na czynności komornika.

Wprowadzając te zmiany prawodawca nie uregulował wprost, czy dotyczą one już wszczętych postępowań egzekucyjnych, pozostawiając to ocenie judykatury

i doktryny prawa.

W tej kwestii dotychczas nie wypowiedział się Sąd Najwyższy, a w utrwalonej praktyce orzeczniczej zmiany te są stosowane tylko do spraw egzekucyjnych wszczętych po wejściu w życie powyższej noweli Kodeksu postępowania cywilnego.

Stanowisko to uzyskało aprobatę w doktrynie prawa, w tym między innymi

w zamieszczonym w Przeglądzie Prawa Egzekucyjnego artykule A. G. „Skarga na czynności komornika – problemy intertemporalne. Uwagi praktyczne” (Przegląd Prawa Egzekucyjnego 8/2017r., str. 45-49).

Autor tego artykułu wskazuje, że jakkolwiek w obecnym prawie procesowym cywilnym obowiązuje – czego nikt ani w piśmiennictwie, ani w judykaturze nie kwestionuje – zasada bezzwłocznego działania prawa procesowego, to we wszystkich wcześniejszych nowelizacjach dotyczących skargi na czynności komornika przepisy przejściowe przewidywały odstępstwa od tej zasady.

Więcej wprowadzenie zasady jednolitości postępowania zostało *expressis verbis* wskazane w uzasadnieniu projektu ustawy i nie przemawia za tym, aby cenzurą czasową decydująca o zastosowaniu wprowadzonych zmian do instytucji skargi

na czynności komornika było jej wniesienie, gdyż;

- skarga na czynności komornika, jest tylko szczególnym środkiem zaskarżenia

i wszczęte w następstwie jej wniesienia postępowanie jest postępowaniem wpadkowym, stanowiącym część postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika, za czym dodatkowo przemawia to, że w Kodeksie postępowania cywilnego nie występuje sformułowanie „postępowanie ze skargi na czynności komornika”, ani odniesienie, iż takie postępowanie istnieje, a jej uregulowanie zostało zawarte w „Część trzeciej Postępowanie egzekucyjne” tego Kodeksu,

- gdyby ustawodawca chciał, żeby skargi na czynności komornika były rozpoznawane po wejściu noweli Kodeksu postępowania cywilnego w znowelizowanym reżimie prawnym, to mógł to wyrazić *expressis verbis* w jednym z ustępów art. 21 noweli, tak jak to uczynił w odniesieniu do innych nowelizacji dotyczących postępowania egzekucyjnego,

- byłyby nielogiczne oraz pozostawałyby w sprzeczności z przyświecającą prawodawcy „zasadą jednolitości postępowania”, aby organ egzekucyjny i sąd stosowali do pro-wadzenia postępowania egzekucyjnego oraz rozpoznania skargi na czynności komornika przepisy obowiązujące do czasu wejścia w życie noweli, a tylko

do samego jej wniesienia stosowali regulację wprowadzoną tą nowelą.

Podzielając tę ocenę należy równocześnie podkreślić, że zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 21 ust. 1 noweli, przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym im w noweli, stosuje się do postępowań wszczętych po jej wejściu

w życie.

Równocześnie z uregulowań zawartych w art. 21 pkt 9 i 10 noweli jednoznacznie wynika, iż kiedy prawodawca chciał, żeby wprowadzone do K.-ksu postępowania cywilnego zmiany dotyczące postępowania egzekucyjnego miały mieć zastosowanie w postępowaniach egzekucyjnych tocących się w chwili wejścia w życie noweli, to dawał temu jednoznaczny wyraz, wobec czego brak takiej regulacji dotyczącej wejścia w życie zmian dotyczących sposobu wniesienia skargi na czynności komornika – w sposób oczywisty wskazuje na to, iż wolą prawodawcy było, żeby zgodnie z „zasadą jednolitości postępowania” zmiany te stosowane były tylko w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych po wejściem w życie noweli.

W niniejszej sprawie postępowanie zostało wszczęte w dniu 12 07 2016r.

tj. przed wejściem w życie noweli Kodeksu postępowania cywilnego (weszła ona

w życie w dniu 8 09 2016r.), przez co zgodnie z prawidłowo przywołaną przez Sąd Rejonowy obowiązująca do tej daty regulacją art. 767 § 4 k.p.c. skargę należało wnieść do tego Sądu w terminie tygodniowym od dnia doręczenia skarżącemu odpisu zaskarżonego postanowienia Komornika.

Zgodnie z twierdzeniami samej skargi odpis postanowienia Komornika z dnia 25 09 2017r. został doręczony skarżącemu w dniu 29 09 2017r. i tym samym wskazany powyżej termin do wniesienia skargi rozpoczął biec od dnia następnego i upłynął on

z dniem **7 10 2017r.**

Jakkolwiek skarga została przesłana w przesyłce pocztowej nadanej w czasie biegu tego terminu (w dniu 5 10 2017r.), to jej adresatem nie był Sąd Rejonowy

w W., lecz Komornik prowadzący postępowania, który po odebraniu przesyłki przesłał skargę do Sądu w dniu **11 10 2017r.**

Nastąpiło to po upływie wskazanego powyżej terminu do wniesienia skargi,

co stosownie do regulacji art. 767³ § 1zd. 1 k.p.c. obligowało Sąd pierwszej instancji

do jej odrzucenia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym, a to czyni zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd, 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie skarżącego jest bezzasadne i dlatego oddalono je w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd, 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik